

Juliette Gréco

Juliette Gréco

Juliette Gréco år 1966.

Född	7 februari 1927 ^{[1][2][3]} Montpellier, Hérault, Frankrike
Död	23 september 2020 ^[4] (93 år) Ramatuelle, Var, Frankrike
Begravd	Montparnassekyrkogården
Medborgarskap	Frankrike
Sysselsättning	Skådespelare, sångare, filmskådespelare
Make/maka	Philippe Lemaire (g. 1953–1956) Michel Piccoli (g. 1966–1977) Gérard Jouannest (g. 1988–2018)
Utmärkelser	Kommendör av Hederslegionen (2012) ^[5] Storofficer av Nationalförtjänstorden (2015)^[6] Kommendör av Arts et Lettres-orden (2016) ^[7]
Webbplats	juliettegrec0.fr/

Juliette Gréco år 1961.

Juliette Gréco, född 7 februari 1927 i Montpellier i Hérault, död 23 september 2020 i Ramatuelle i Var,^[9] var en fransk sångerska och skådespelerska.

Biografi

Juliette Gréco var liksom sina föräldrar aktiv i motståndsrörelsen under andra världskriget. Under 1940-talet var hon – alltid klädd i svart – en populär sångerska på de kaféer i Paris som besöktes av anhängare till existentialismen. Hon blev bekant med bland andra Boris Vian och Serge Gainsbourg, samt deltog 1946/1947 i öppnandet av den klassiska nattklubben Le Tabou.^[9]

Under 1950- och 1960-talet medverkade hon i några franska och internationella filmer, såsom *Och solen har sin gång* (1957), *Ett moln på min himmel* (1957) och *Onkel Toms stuga* (1965).

Åren 1966–1977 var hon gift med den franske skådespelaren Michel Piccoli.

Hennes självbiografi *Jujube* (1982) finns i svensk översättning av Karin Nyman som *Jag är som jag är* (Bergh, 1983).